

[Bolvig]

en total afbrydelse af forbindelserne med det omstridte land. Det vil være en klar politik, et let forståeligt budskab til de omkring 20 millioner undertrykte om, at der findes hvide, vestlige lande, som uden forbehold står bag dem i deres kamp for frihed. Et eksempel med eventuelt afsmittende virkninger i den øvrige vestlige verden. Men er det den klogeste og mest effektive politik? Jeg ved det ikke. Det radikale venstre anbefaler, at vi vurderer resultatet af en total økonomisk boykot og undersøger, om vi rammer dem, vi vil hjælpe, eller modsat.

VS peger på, at adskillige sorte organisationer og enkeltpersoner anmoder om en total boykot, men jeg kan nævne lige så mange sorte modstandere, der fraråder en sådan fremgangsmåde.

Hvad vil vi opnå ved at forlange, at vestlige firmaer bliver murbrækkere for afskaffelsen af apartheid, benytte den vestlige verdens firmaer til simpelt hen at gennemføre en afskaffelse af apartheid? Vi ved det ikke. Burde vi ikke optage kontakt med de hvide modstandere, samlet først og fremmest i The Progressive Party? De udgør måske den eneste virkelige chance for en fredelig ændring af regimet i Afrika. Vi har ikke undersøgt det, vi har ikke virkelig diskuteret det.

Jeg har på mit partis vegne flere gange talt om, at efter vores opfattelse vil den mest vellykkede politik kunne være en total samkvemsboykot. VS er inde på det i beslutningsforslaget. Vi ved, at isoleringen af det hvide mindretal, det, at man har holdt dem væk fra det gode selskab, har haft en betydelig effekt. Vi ser det i disse uger og måneder gennem lempelse af mange racistiske restriktioner, f. eks. inden for hele sportsverdenen. Er det ikke en politik, vi bør styrke og fremme til gavn for en ændring af regimet?

Sluttelig: jeg vil håbe, at regeringen med de partier, der støtter regeringen i Sydafrikaspørgsmålet, vil bruge denne lejlighed, dette forslag til at indlede en åben drøftelse af en langsigtet Sydafrikapolitik.

Inge Krogh (KrF):

Som jeg nævnte i forbindelse med det forrige forslag, er kristeligt folkeparti absolut modstander af krænkelse af menneskerettighederne.

Der er i bemærkningerne til dette forslag talt om, at der har været sanktioner mod Rhodesia fra 1968 og til for nylig, men det var efter en vedtagelse af FN's sikkerhedsråd, og det har ikke været tilfældet for Sydafrika.

Kristeligt folkeparti mener, at vi i høj grad må styrke de undertrykte ved at have kontakt med dem gennem folkelige bevægelser og ved humanitær støtte. Jeg elsker jo at tale om afholdsbevægelsen, og jeg kan da sige, at jeg har fulgt en meget nøje kontakt mellem de undertrykte og den danske afholdsbevægelse.

Man kunne også tænke sig, at de danske firmaer, der arbejder i området, netop kunne bryde noget af apartheidsystemet ved forskellige dispositioner i deres ansættelser.

Lis Starcke (DR):

Vi er i retsforbundet enige med udenrigsministeren i, at trykket imod styret i Sydafrika skal forøges. Det mener vi kun er muligt igennem FN, men selv dér ser vi jo, hvor vanskeligt det er at bringe til udførelse.

Hvis vi f. eks. vender os imod det nordiske udenrigsministermøde i 1978, så ser vi nok en enig erklæring om et nordisk handlingsprogram mod Sydafrika, men hør blot, hvor forsigtigt man udtrykker sig, sikkert belært af dyrekøbt erfaring.

Det, ministrene var enige om, var forbud, men så bliver man straks ængstelig og siger: eller modvirkning af nyinvesteringer i Sydafrika.

For det andet: forhandlinger – svagt ord – med nordiske virksomheder om begrænsning af deres produktion i Sydafrika.

For det tredje: henstilling om at bringe sportslige og kulturelle kontakter med apartheidregimet i Sydafrika til ophør.

For det fjerde: forøgelse af de nordiske landes støtte til flygtninge. Det er dog endelig en erklæring. Man vil sætte dette beløb i vejret, både til flygtninge, befrielsesbevægelser og ofre for apartheidstyret.

Og så vil man i FN i overensstemmelse med den nordiske politik i første række arbejde for sikkerhedsrådsbeslutninger imod nyinvesteringer i Sydafrika, man vil virke for forslag i sikkerhedsrådet, som kan føre til bindende vedtagelser mod handelen med Sydafrika, og man vil arbejde for en nøje overholdelse af sikkerhedsrådets beslutning om en våbenembargo mod Sydafrika. Her